

ДРАГИША БАТОЋАНИН

ВЕЗЕН ПЕШКИР

Понад тебе шуме тавне ко да звезде љубе
У птичијем поју глас се чује твој
Над тобом су Нерезине
И путеви скрити ка Самару што те воде

Над тобом брда у светлости што се губе
Нека лица што пролете и кроз живот мој
Неки вртлар горски што и мени каже сине
И облаци изнад што по оку твоме брде

Ти говориш ка да басме снујеш,
Јечмениште гледаш, и замишљаш Зимовник и Град
Под тобом су воде ладне где протичу фамилије старе
Матић поток, Ристић поток, а ти седиш
и пред кућом астал, на асталу пешкир бели,
по њему се пчеле роје, везу слова и везују речи,
песме поју и радују се творцу,

кад саставе к ноћи, везен пешкир бели буде,
на њему ће восак да засјаји
и у воску отисака слово да остане: Дубич Доњи
и у ноћи птице тад заћуте, да ти заспиш
са присоја дружина може да слети, све кад тихне
и кад прозба крене, кад се чује само:
симић, милисављевић, васић, радичевић, петровић, ић,ић,ић.
И склизнуће тад низ срце твоје чежња лака,
одзвањаће ноћна песма дуга,
да те сећа на завичај и на твога Госу, небескога друга.